

KRONIKA OBCE HNĚVOTÍN

2003

WEBOVÁ KOPIE

**Sepsala
Jindřiška Flášarová**

ROK 2003

Začátkem roku na Pražském hradě vládl prezident Václav Havel, v novinách i hospodách se vedly debaty o tom, zda ho nahradí Miloš Zeman nebo třeba málo známý Jaroslav Bureš. Chystala se kampaň před referendem o vstupu České republiky do Evropské unie. Zprávy přinášely televize, Nova řízená panem Vladimírem železným a ČT pod vládou Jiřího Bal vína. Fotbalista Pavel Nedvěd nedostal v hlasování o nejlepšího hráče Evropy ani jeden hlas a lyžařka Kateřina Neumannová čekala potomka a nebylo jasné, zda se ještě někdy postaví na start závodu. V čele Iráku stál neochvějně Saddám Husajn a svět se vzrušeně přel o to, zda George Bush podlehne veřejnému mínění a upustí od útoku na Saddámův tyranský režim v Iráku.

Uplynul rok a z předchozího výčtu nic neplatí. Václav Havel odešel do důchodu a kandidáty na jeho nástupce čekaly dvě kola voleb. O prezidentský úřad se ucházelo 6 kandidátů, z nichž nejznámější byli Miloš Zeman a Václav Klaus. Volba se stala jedním z největších politických soubojů v dějinách samostatné České republiky. Politicky to vlastně bylo nemožné, a přesto se to stalo. 28. února byl za pomoci hlasů komunistů zvolen prezidentem pan Václav Klaus, jedněmi chválený, jinými proklínaný. Jako by se opakovala situace při volbě prezidenta Beneše za první republiky, kdy se také stal prezidentem díky hlasům komunistů. A tak rozhádaností ČSSD se z Miloše Zemana stal skutečný důchodce s bydlením na Vysočině a jak už to bývá, pomalu se na něj zapomínalo.

Referendum schválilo vstup do Evropské unie. Konalo se 13. a 14. května a více jak 75 % hlasujících se vyslovilo pro vstup. Celý výsledek ale kazí procento hlasujících, které bylo velice nízké a pro politiky velkým zklamáním.

Obě televize vyměnily ředitele a nejpřekvapivější byla výměna v Nově, kde zakladatel Vladimír Železný „byl odejit“, jak se psalo v tisku. V ČT se stal novým

ředitelem od července pan Jiří Janeček – kolikátá už to byla zde výměna a jak dlouho vydrží – posadil se totiž do takzvaného „horkého křesla“.

Pavel Nedvěd k velkému překvapení získal Zlatý míč, tedy se stal nejlepším fotbalistou světa – v Evropě neuspěl, ve světě ano, ale i to se stává. Ve sportu o další překvapení se postarala lyžařka Neumannová, která dokázala necelého půl roku po narození dcery startovat v prestižním závodě a získat první cenu.

Začátkem listopadu se stal šéfem lidovců, tedy předsedou lidové strany pan Miroslav Kalousek, a to bylo pro pana Cyrila Svobodu velkým zklamáním. Ministrem zahraničí zůstal i nadále. Když byl pan Kalousek náměstkem na Ministerstvu obrany, nakoupila armáda nestřílející tanky, nelétající vrtulníky a padáky, které opravdu padaly bez otevření. Že by lidovci usoudili, že to je zrovna to, co se jim nejvíce hodí?

I letošní rok nebyli učitelé spokojeni se svými platy a jejich protest vyprovokovala Univerzita Palackého v Olomouci. Ani lékaři nechtěli zůstat na stejné úrovni a protesty železničářů, ty jsou vlastně každoroční. Protest pedagogů se nevyvedl, protože 1. září, kdy se měli všichni sejít na Horním náměstí v Olomouci, polovina z nich vyučování zahájila. Koncem roku protest pokračoval, ozvali se vysokoškoláci a univerzitní učitelé. Stále se mluví o zvýšení vzdělanosti, ale slušně zaplacený pedagog chybí.

Naše armáda už nebude složena z povinného nastoupení, z čehož měli největší radost mladí muži, ale bude profesionální, ve středověku se jí říkalo žoldnéřská. Olomouc se stala hlavním sídlem armády, začalo zde působit velitelství pozemních, leteckých a specializovaných sil. Pracovat tu bude okolo 440 lidí s vyššími příjmy a obchodníci se z toho radovali. Velitelství dostalo hned

nový název, lidé ho pojmenovali po svém – malý Pentagon. Za to města, která vojsko ztrácí, zatím nevědí, čím nahradit úbytek pracovních sil a také co s uvolněnými budovami.

Od 1. listopadu přestaly platit desetníky a dvacetníky, protože cena za výrobu byla vysoká a nevyplatily se. Obchodníci tvrdili, že jim lidé tyto peníze většinou nechávali. Zajímali se o ně jen mariášníci, a protože tato změna byla včas ohlášena, mohli si drobné nashromáždit. Ceny se nezměnily, jen u pokladen se součet zaokrouhlil na padesátník nebo celou korunu.

Válka v Iráku přece jen propukla a to 17. března ve 3:30 hod. bombardováním Bagdádu. Postoj naší vlády bylo možno charakterizovat podle deníku MF Dnes následovně: „Plně se stavíme za mírovou snahu našeho drahého přítele Bushe o odzbrojení krvelačného diktátora Saddáma. Zároveň podporujeme hrdinný boj iráckého lidu proti imperialistické agresi“. Co si vybrat? Válka probíhala velmi krutě, nejdříve rakety, pak bombardování a za několik týdnů Bagdád padl. Důvody války? Zbraně hromadného ničení – nenašly se. Podpora teroristy Al Kajdy – nebylo doloženo. Svržení diktátorského režimu – potvrzeno, provedeno, co dál? Zatím po ukončení války padlo v gerilové válce více amerických vojáků než za celou dobu války. Koncem roku, 14. prosince, byl Saddám konečně dopaden, bude souzen, ale stále se neví, jak celá akce skončí. Naše demokracie se nedá aplikovat na Irák. Americká a britská armáda bez pověření OSN spustila tento válečný konflikt s úkolem podle tisku – „zničit režim Saddáma“. Zvedla se celosvětová demonstrace proti, klesla obliba USA nejen v Asii, kde se to dalo čekat a kde už byli Američané neoblíbeni, ale co je závažnější, hlavně v západní Evropě. Válka byla ukončena za 43 dnů, ale ta cena – muzejní exponáty vykradeny, stovky mrtvých civilistů a dětí. Jako pomoc poslali jsme do Iráku vojenskou nemocnici, která pomáhala hlavně civilnímu obyvatelstvu, ale co

dál, když gerilová válka trvá a terorismus není na ústupu. Nejvíce se bojí teroristů Američané, a to lze v jejich případech pochopit, ale koncem roku se začínáme bát i my.

Nejen Švédsko, ale celý svět byl v šoku, když byla 10. září ve Stockholmu zavražděna jejich ministryně zahraničí, paní Anna Lindhová. Odmítala ochranku, jezdila městskou dopravou, chodila si sama nakupovat, a právě při jednom nákupu ji vrah ubodal. Byl chycen a usvědčen, ale to nic nezměnilo na skutečnosti, že se politické špičky opravdu bez ochranky neobejdou. Severské státy bývaly dávány za vzor, že se tam jejich politici nevyhýbali běžnému styku s občany, touto vraždou se situace změnila.

Byla udělena Nobelova cena míru iránské právničce Širín Ebaldiové. Proč právě ona, první muslimská žena? Vzkaz Iránu, aby se polepšil. Před léty ji dostal Jásir Arafat, který se prohlásil za mírotvorce, ale to si o něm lidé rozhodně nemysleli. Komu dáváme cenu míru bylo letos, a nejen letos, udivující a překvapující.

Koncem roku pohrozila epidemie chřipky a byli jsme rádi, že se zastavila na Přerovsku a k nám už nedorazila.

Koncem roku opět stoupla nakupovací horečka, a to nejen za hotové, ale raději na splátky. Snažili jsme se dohnat Ameriku, kde tento způsob nákupů je zcela běžný. A snažíme se poameričt'ovat nejen v nákupech, ale mnozí z nás už nerozumí, co děti říkají. Spousta anglických slov už skoro zdomácněla a co je pro mládež běžné, starší generace nese s nelibostí. Ve městech nemálo obchodů se chlubilo nečeskými nápisy a hodně se to týká i Olomouce, a ta se nemůže vmlouvat na to, že leží v blízkosti hranic. Také je historickým klenotem Moravy, tak proč se podbízet? Češtináři varují, ale nikdo je neposlouchá. Jenže stačí zapátrat v historii českého jazyka a s údivem se zjistí, co cizích slov u nás zdomácnělo. Jen to asi nebylo tak náhlé. Horší bylo, že spolu se změnou našeho

jazyka stoupala hrubost nejen ve vyjadřování. Bohužel se nositelem násilí a hrubosti stalo nejen televizní vysílání, ale ani knihy a časopisy nezůstaly pozadu.

Úkol, který stojí před vedením vyspělých zemí, tedy i naší, je zajistit všem lidem důstojný život, i těm, kteří se octnou nezaviněně bez práce. Ani letos se nezlepšila situace na trhu práce a nezaměstnanost vytrvale šlapala k výši více jak 10 % koncem roku, a to se velice týká našeho regionu, který patří v počtu nezaměstnaných mezi první trojici. Aby ztráta práce nebyla pro člověka osobní tragédií, kterou dnes je, ale stala se údobím života, které lze překonat. Člověk bez práce by měl mít zajištěn běžný životní standart, ne luxus, avšak možnost platit si bydlení, mít dostatečnou lékařskou péči a nezemřít hlady. Otázkou zůstává, co dělat ve volném čase, ne každý má zahrádku, chatu nebo nějaké hobby. A to to by měl být nejdůležitější úkol, protože 10 % nezaměstnanost u nás znamená více jak půlmilionovou armádu lidí, kteří by chtěli dělat a nemohou. Jak dál? I maturanti průmyslovek a vysokoškoláci snadno práci nesehnali a mnozí se zařadili mezi nezaměstnané.

Sociolog Jan Keller shrnuje současnou dobu dost negativisticky. Před rokem 89 byla naše ekonomika na zhruba 70 % evropského průměru a neměla větší dluhy. Vysoký byl však dluh vnitřní – silnice ve špatném stavu, železnice dosluhovala, na školy chyběly peníze. Dnes by výkon naší ekonomiky byl na nějakých 60ti % evropského průměru, země se mohutně zadlužila aniž by se zlepšil stav silnic, o perspektivách železnice či školství lépe nemluvit. Dnešní situaci asi nejlépe vystihl lidovec Jan Kasal, který v odpovědi odboráři Jaromíru Duškovi nechtěně naznačil: „Když jste nás pořád volili, tak se nedivte, že to dopadlo, jak to dopadlo“.

Byl pesimismus na konci roku na místě? Byla by odpovědí vysoká nákupní horečka na konci roku, ale hodně na dluh? Pokud má být prostý pracující skromnější, chtěl by to vidět i u svých volených politiků a ti se zrovna v letošním roce k velkému šetření nepřesvědčili, jejich nároky na státní peníze stále stoupaly.

Zpětný pohled na letošní rok ukázal, co všechno bude nutné zlepšit a napravit, z čeho si můžeme vzít příklad a nejlépe bude začít každý sám u sebe.

POČASÍ

LEDEN – hned první den mrazivo, další přišlo oteplení, sníh prudce tál, potok Blata stoupal. Pršelo. Oteplení způsobilo problémy nejen u nás, ale v celém světě – povodně, laviny, vichřice. Bouřlivou a nestálou tvář nám ukázala příroda – změny ze dne na den byly neuvěřitelné, z 10 stupňů nad nulou za 24 hodin -15 st. C a někde i více. 5. ledna opět mrzlo a přesto, že bylo hodně sněhu /na Malém Klupovi si děti dokonce postavily iglú i s osvětlením a vypadalo to jako někde v severních krajích/ v předsilvestrovském období, stačil s oteplením po novém roce s pomocí deště zmizet, a tak mrzlo na holou zemi. Ani na horách nebylo dostatek sněhu, milovníci zimních sportů se museli spokojit s technickým sněhem a ani Alpy na tom nebyly lépe. Rtuť teploměru v noci klesá na -15 st.C, přes den kolem 6 st. Se sluncem deprese prvních lednových dnů zmizely, bylo už také poznat, že den se prodlužoval. První dekáda končila mírným oteplením, pak opět mrazivo, sněhu tak „na lžičku“ a ve druhé dekádě pokračovaly holomrazy. V polovině ledna skok do vyšších teplot, opět valem tály zbytky sněhu, na zmrzlé půdě veliké kaluže. Střídavé počasí pokračovalo po zbytek ledna a meteorologové nazvali letošní lednové počasí strakaté pro velké rozdíly v teplotách. I koncem ledna mrzlo stále bez sněhové pokrývky.

ÚNOR – chystala se změna a konečně 4. pořádná sněhová peřina pokryla přírodu. U nás celkem normální sněžení, ale v polovině republiky přivaly sněhu zablokovaly dopravu. U nás sníh zase brzy zmizel, neplatilo pro nás přísloví – únor bílý pole sílí – vlastně platilo, ale ten sníh chyběl. Byl všude v republice, jen na Hané chyběl. U nás nebyla pole sněhobílá, zatím co sever a jih Moravy byl zavalován sněhovou pokrývkou. U nás příroda sněhem šetřila, ale mrazy byly stejné jako tam, kde byla vysoká sněhová peřina. Mrzlo celou druhou dekádu

nejen v noci, ale i ve dne. Teprve v poslední dekádě měsíce nastala změna. V noci mráz, přes den sluníčko a teplo až 6 st. C. Mizely poslední zbytky sněhu. Letošní holomrazy se zcela jistě podepsaly na příští úrodě. Za okny krásně, venku chladno, nejen mrazivo, foukaly silné větry. Přesvědčení, že chřipky doprovázejí sychravé počasí, bylo letos vyvráceno. V době mrazů a slunečného počasí chřipková epidemie, která u nás nebyla tak silná jako na Přerovsku.

BŘEZEN – první březnová dekáda občas zavoněla vytouženým a očekávaným jarem, ale noční mrazy a občasné mlhy stále ještě vládly. První teplejší den byl 10., kdy bylo u nás na měřeno 12 st. C. Ve druhé dekádě přes den chladno, všudypřítomný vítr, občas pár vloček sněhu, občas trochu, ale opravdu jen trochu deště. Modrá obloha soupeřila se zamračeným nebem. Koncem malé oteplení, ale noční mrazy až -10 st. C trvaly, přes den až +10 st. C, výrazné rozdíly až 20 st. dále poškozovaly z holomrazů už tak zkoušenou přírodu. Koncem měsíce přes den teplo, v noci mrazíky – noci zimní, dny jarní. Teplo přes den dosahovalo až 16 st. C, mrazíky kolem -4 st. C. Posledních pár dní potěšilo konečně jarním počasím. Silný vítr opanoval celý tento měsíc.

DUBEN – březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem – plně platilo v první dekádě, dokonce z 5. na 6. v noci opět na sněžilo, mráz až -5 st. C. V další dekádě pokračovaly opět studené noci a teplejší dny. V poslední dekádě jsme definitivně odložili zimní oblečení. Dubnové počasí nezůstalo nic dlužno své pověsti aprílového počasí. Letošní dlouhá zima konečně přestala tento měsíc vládnout, ale noci stále chladné. Zemědělci a zahrádkáři smutně sčítali na čem všem se holomrazy a velké rozdíly teplot podepsaly. Zima by nebyla tak zlá, známe horší, zlé bylo to, že napadlo málo sněhu a na naší Hané obzvlášť málo sněhu. Velikonoční svátky jako loni teplé, Velikonoční pondělí mimořádně teplo.

KVĚTEN – první den května po nočním dešti osvěžil a provoněl vzduch. První dny velmi teplé, 6.ho rekordní teplota od roku 1949: 30 st. C ve stínu. Málo pršelo, koncem dekády jen tak na zalití v noci, přes den opět vysoká třicetistupňová teplota, v Karolinu překonán rekord z roku 1867. Tropická vedra přes den, chladné noci. 5 tropických dní vystřídaly dny deštivé, místy dešť přívalový, ochladilo se, přes den kolem 20 st., koncem dekády i méně. Ledoví muži nehrozili. 13. května od půl páté bouřilo, foukalo, ochladilo se, začalo pršet, ale u nás opravdu „jen pršelo“. Ve večerních zprávách TV s hrůzou lidé zírali, co dokázal během 30 minut přívalový dešť a průtrž mračen v jiných krajích. Opět zaplavené sklepy, domy, zahrady... Nám se tyto hrůzy vyhnuly. Celá druhá dekáda byla chladnější, občas pršelo. Krátkým oteplením začala třetí dekáda a pokračovala střídáním tepla s chladem a deštěm a tím se plnilo přísloví, že „v máji nemá pastežrovi oschnout hůl“. Některý den to vypadalo, že hůl sama stříkala vodu. Zahrady se obešly bez zalévání, to obstarala příroda. Práce na polích se častými dešti zbrzdila.

ČERVEN – zatím co konec května byl mokrá až moc, od června jsme na pořádný dešť toužebně čekali. Hned od začátku nastala tropická vedra, ani v noci se neochlazovalo. Občas zapršelo, nic moc, objevily se i bouřky, ale nenatropily žádné škody u nás – ale na severu a jihu Moravy se vyřádily. Vedra až 32 st. C ve stínu, tropické dny i noci vysušily půdu. Vše dříve dozrávalo. Druhá dekáda končila silným větrem a také deštěm, ale vody bylo na ta vedra málo. 19. konečně mírné ochlazení na 25 st. C, a to trvá jen pár dní a znovu vedro. Díky nezvyklým vedrům na stal rychlý úbytek vláhy v našich polích a ten v závěru měsíce vrcholil. Červen započítal nejvíce tropických dní – což je více jak 30 st. C – a podle meteorologů byl nejteplejším v historii měření teplot. Toto počasí bylo zdůvodněno frontou horkého vzduchu z Afriky, která se nepohybovala.

ČERVENEC – prázdniny dětem začaly mírným ochlazením a konečně pořádným deštěm. Od veder jsme si odpočinuli jen krátce, teploměr zaznamenal v prvních dnech jen 22 st. C, byla to úleva pro přírodu i pro nás. Současný déšť a později občasné přeháňky byly požehnáním, ale bylo toho málo, moc málo na vysušenou přírodu tropickými vedry z června. Celá tato první dekáda byla chladnější, ale pak se na déšť čekalo marně, vévodily letní teploty, které se pohybovaly mezi 25 až 29 st. C. Druhá dekáda začala polojasným počasím a pranepatrnou sprškou, která nestačila ani zamokřit silnici. Toto počasí provázely větry různé síly, nejčastěji západní. 16. ho k večeru zabouřilo, pročistil se vzduch a žíznící přírodě byla trochu pomůženo. Ale deště by bylo potřeba mnohem, mnohem více. Hned další noc ze 17. na 18. přinesla větší várku vody, ale záplava, která postihla Nedvězí a Slavonín se nám vyhnula. Do 19. se počasí uklidnilo, aby znovu zabouřilo s mnohem větší silou. Konečně trochu zavlaženo. Dočkali jsme se aspoň malé vláhy, zatímco Čechy trpí suchem. Ani naše řeky nebyly na tom s vodou dobře, na přehradách mizela takřka před očima, jak informovaly televizní zprávy. Koncem července zmizely tropické dny i noci, v tyto dny se teplota snižovala až na 18 st. C, často dusno.

SRPEN – a opět vedra, déšť chyběl, první dekáda velice teplá, ukazatel na teploměru se pohyboval spíš nad než pod 30 st. Ve druhé dekádě byly aspoň studenější noci, vedra přes den stále stejná. Loni touto dobou nás sužovaly přívalové deště a potopa v Čechách, letos sucho, požáry v lesích a obrovský úbytek vody. Lodní doprava na Labi a Vltavě zastavena. 13. extrémní teplota 35 st. u nás, v Klementinu ještě vyšší, 36,8 st. C, tedy nejteplejší den za 228 let /1775 první měření/, v Kopistech byla ještě vyšší: 38,9 st. C. A další den změna, bouřka s kroupami velikosti třešní, které ale nenadělaly mnoho škod, protože jich bylo jen pár. Trvala vedra, jen ráno a večer chladněji, minimum vláhy, sucho, sucho, sucho... Koncem měsíce vody přibývalo, ale za jakou cenu. 29. po půl šesté k večeru

silná bouřka s vichřicí, vydatný déšť, velké ochlazení. Na Kulturním domě víchr strhl část staré střechy, u Hájkových větev stromu shodila 1 veřejné osvětlení, u kostela větev lípy se ulomila na střechu u Husarů a Crhů a musela přijet pohotovost hasičů až z Olomouce, aby uvedla střechu do pořádku. Citelně se ochladilo, zataženo, ale už bez deště.

ZÁŘÍ – začátek školního roku byl chladný, teploměr se stále pohyboval jen kolem 16 st. C, zataženo, ale nepršelo, stále málo vláhy. Přívalové a bouřkové lijáky zavlažení půdy nevyřešilo, protože voda se nestačila vsáknout a odtekla. V polovině první dekády se trochu oteplovalo, ale noci zůstaly studené. Říká se že podzim, hlavně září, na strakaté kobyle jezdí, letos to neplatilo. Listí se podzimně nezbarvovalo, rovnou suché padalo k zemi a padalo brzy. Rozloučili jsme se s létem, které bylo velmi teplé a skoupé na vodu a ani podzimní čas a nastupující podzim nevyrovnával vodní deficit. Druhá dekáda byla více zamračená než slunečná, severozápadní větry ochlazovaly vzduch, vytahovalo se teplejší oblečení. V polovici září začalo babí léto, tedy rána a večery studené, přes den teplo. Teploty dosahovaly až 26 st. a konec dekády a začátek poslední začal pravými letními dny, které končily 23., kdy začal od 12:46 hod. podzim. A zase se ochlazovalo, jak jinak, ale na vláhu se čekalo marně. Teploty se pohybovaly přes den kolem 20 st., večery a rána byla velmi studené. Konec září začal drobnými přehrávkami – na zalití málo, na věšení prádla mnoho – teploměr klesal, začal podzim a trochu prší.

ŘÍJEN – mírně chladno, menší přehrávky, poprchává, na deštník málo, na omoknutí vlasů mnoho. Od 5. začalo pršet a lilo jako z konve, konečně... Náhlé ochlazení, před 14 dny vedra až letní, teď stačil sloupec teploměru vystoupat jen na 10 st. C. Očekávané babí léto, které chybělo v září, nepřišlo ani teď. Svatý Petr rozhodl jinak, došlo už i na svetry. V těchto dnech byl podzim deštivý a hodně

větrný. Na horách se již objevoval sníh, který ale neměl dlouhého trvání. Blížící se zima o sobě dávala pomalu, ale jistě vědět. Jako předzvěst zimy se objevila hejna havranů a kavek ze severovýchodní Evropy, bylo chladno. Sýkorky už začaly klepat na okenní rámy a dožadovat se krmení tam, kde na ně bylo vždy pamatováno, ochlazení bylo velmi citelné. Začala druhá půlka října. Meteorologové slibovali ještě oteplení, ale skutečnost byla jiná. Bylo stále velmi chladno, a zatímco na horách sněžilo, u nás přelo a silné deště se střídaly s mrholením. Změna počasí se stále více rýsovala, ze zimy jsme přešli rovnou do léta, nyní z léta bez pořádného podzimu rovnou do zimy.

LISTOPAD – první listopadový den bylo poměrně teplo, ale silný vítr se změnil ve vichřici a nastal problém na hřbitově. Nebyl v tom, že by květiny zmrzly, v noci bylo poměrně teplo, ale obava, aby vichřice výzdobu hrobů neodnesla nebo neponičila. V den Památky zesnulých /2. listopadu/ se vítr uklidnil. V první dekádě se střídaly podmračné dny bez deště se dny s ranní mlhou a obvykle následným slunečným dnem. Martin nepřinesl sníh, ale mráz a jinovatku, slunné dopoledne a po 11 hodině místo bílého sněhu spadla bílá hustá mlha, která tento den doprovodila až do noci. Martin nastartoval mlhy, které obvykle kolem poledne zmizely a na obloze se objevilo sluníčko. Další dny od půlky měsíce bez slunce, čas vyvolávající deprese. Poměrně teplo, mrzlo občas v noci nebo po ránu. Koncem první dekády, 9. bylo úplné zatmění měsíce. Měsíc změnil barvu z bílé na červenou, což vyvolal stín Země, do něhož se měsíc vnořil v neděli v 0:33 hod. Zatmění skončilo 4 minuty po čtvrté ráno. Pořádný mráz ještě nebyl, na ovocných stromech se stále drží listy. Teploty přes den 10 – 13 st. C, a toto drží do konce měsíce s výjimkou 21., kdy opět byl teplotní rekord: 18 st. C. Ani na horách nebyl sníh, co dříve napadl, dávno roztál. Deště bylo u nás málo, spíše jen mrholilo, než přelo.

PROSINEC – ani Mikuláš nepřinesl vytoužený sníh, chodil nadělovat v podzimním silném větru a ten nás trápil více dní. Mikuláš naděloval jako vždy den před svým svátkem a na svůj svátek dětem dal dárek nejlepší – ve večerních hodinách začal padat sníh a padal a padal a už to nebyl déšť se sněhem, ale sníh a ochladilo se. Pro radost dětí vydržel do konce dekády a pomalu, velmi pomalu ho ubývalo, protože bylo mrazivo, noci studené až -10 st. C. Přechod do druhé dekády bez padajícího sněhu, ale s mírným oteplením. V polovině prosince sníh vlivem dešťů zmizel. A padal a padal, ale ne u nás. Bouřlivý vítr – i u nás. Vždy k večeru se uklidnil. Zima, mráz jen v noci, sněhu minimum. Na Štědrý den mrazivo, ochlazení citelné, sněhový poprašek pro kouzlo Vánoc daroval snad sám Ježíšek. První vánoční svátek mráz zesílil na -11 st. C, opět slunečný den. Bylo krásně, ale další den už nevlídno, obleva, pršelo, zataženo, a to až do Silvestra. A ten přinesl radost dětem i dospělým – a padal a padal už i u nás, sněhová peřina pokrývala zemi. Konec holomrazům. Námraza na silnici i chodnících a množily se úrazy. Do dalšího roku vstupujeme v bílém kabátě.

Podle hodnocení meteorologů patřil tento rok mezi 15 nejteplejších let za dobu, kdy se začalo měřit v Klementinu v Praze počasí.

Předpovídat počasí a obzvlášť na delší dobu, je čím dál složitější. Geolog a klimatolog Václav Cílek říká: „Situace je mnohem složitější, než jsme mysleli. Počasí je letos mnohem méně odhadnutelnější, než bylo třeba před rokem“. Meteorolog Jan Pretel k tomu dodal: „Za posledních 140 let bylo 7 z deseti nejteplejších roků zaznamenáno v posledním desetiletí dvacátého století“.

Rok 2002 byl zatím nejteplejší, ale letošní rok ho překonal. V České republice se průměrně ročně vyskytuje 14 tropických dní, letos jich bylo více než

30. V roce 1994 dokonce 35. Souvisí to s oteplováním naší Země a vědci se shodují, že to to oteplování potrvá 2 až 3 tisíce let. Je to důsledkem střídání Klimatických cyklů. S tím souvisí i časté větry a vichřice.

WEBOVÁ KOPIE

OBECNÍ ÚŘAD

V letošním roce proběhlo 7 veřejných zasedání, o které mělo zájem mnohem více občanů než v dřívějších letech, kdy chodilo jen 5 až 7 občanů a z mladých skoro nikdo. Letos nebylo zvláštností ani 30 přítomných a jedna schůze v létě zaplnila Kulturní dům.

V prvním letošním únorovém zasedání byli k předsedům výborů komisi jmenováni členové:

<i>Komise</i>	<i>Předseda</i>	<i>Členové</i>
Finanční výbor	paní Ivana Mířková	Ing. Zajíc, Milan Blechta
Kontrolní výbor	paní Zdeňka Piterková	pan Toman a Sklenář
Komise pro dopravu a bezpečnost	Ing. Jaroslav Dvořák	Ing. Pácl a Bc. Stolička
Komise stavební a životního prostředí	pan Alois Skácel	paní Johnová, M. Komínek a J. Pavlíček
Komise pro sport a kulturu	pan Zdeněk Filip	pánové M. Antl, M. Hariň, M. Šulc a Ing. T. Dostál
Komise legislativní	MVDr. Vratislav Šulc	pan Vetešník
Komise pro výchovu a vzdělávání	paní Jana Mrkusová	paní J. Flášarová a M. Hejtmanová
Komise sociální	paní Jaroslava Mikšíková	paní J. Mrkusová, Z. Macounová a I. Vyroubalová

Řešení problémů minulých let přetrvává a stále byly na programu schůzí.

Voda – s dostatkem pitné vody v jednotlivých částech obce nebyli občané spokojeni. Na červnové schůzi byla informace o čerpání v jednotlivých čerpacích stanicích, kdy čerpací stanice na Malém Klupoři byla mnohem více vytížená než ta na hřišti. Starostův návrh na vybudování rezervoáru byl schválen a bylo by to řešení pro studnu na hřišti. Dalším bylo zadání studie na zvýšení kapacity vodního zdroje na Topolanské. Přibližné náklady podle projektu za 14 000 Kč by byly asi 700 000 Kč, a to není málo. Diskuse kolem vody na jednotlivých schůzích byla velmi živá a nespokojenost se ukázala i v tom, že byla nadhozena možnost, že největšími „žrouty“ byly nově vybudované bazény a stále jich přibývalo. Z řad občanů se ozval i návrh na zákaz zalévání zahrádek. Odpověď bývalé starostky byla záporná – nelze zakázat. Studny s užitkovou vodou nebyly zatím využity, a to by snad bylo řešením. Musíme se smířit s tím, že voda bude čím dál dražší, hned v příštím roce stoupne ze 14 Kč/m³ na 16 Kč/m³. Přes opatření, která se během roku dělala, koncem roku tlak malý a vodovody v patře často netekly.

Splašková kanalizace – kolem ní bylo již mnoho řečeno i uděláno, ale mnohdy zbytečně. Protože se firmy odvolaly, začal celý kolotoč znovu kolem zadání a na každé schůzi starosta vysvětloval, jak to vlastně s tou kanalizací je. Vysvětloval nejen přítomným občanům, ale i některým zastupitelům. Koncem roku byla vybrána firma, která kanalizaci u nás bude provádět a teprve v příštím roce se občané dozví podrobnosti. Podle současné informace z prosince by cena měla být přibližně ve stejné cenové relaci, která se pohybovala mezi 40 a 50 miliony korun. Nebude tedy nutné žádat o zvýšení dotace, jak zaznělo na listopadové schůzi. V prosincové schůzi se velmi důrazně ozval ředitel Wanzlu, pan Ing. Zajíc, který informoval zastupitele i občany o návštěvě zástupce firmy u pana starosty a upozorňoval, že pokud by splašková kanalizace z jakéhokoliv důvodu nebyla, firma Wanzl zde do 10 let končí. Její slibované rozšíření je závislé právě na splaškové kanalizaci. Firma zaměstnává 128 zaměstnanců, z toho 20 z naší obce.

Dokonce se pan ředitel vyjádřil, že o situaci v obci kolem splaškové kanalizace informoval krajského hejtmána a ředitele Úřadu práce. Vyzval zastupitele, aby se kolektivně zabývali rozhodnutím o splaškové kanalizaci a poučili se z průběhu minulé soutěže, která se musela opakovat. Odpověď pana starosty byla zcela konkrétní, že soutěž probíhala v současné době naprosto regulérně. I občané se do problému aktivně zapojili. Ti, kteří sledovali politiku našeho státu upozorňovali zastupitele, že od příštího roku má být zvýšené DPH, a to by mělo stavbu prodražit.

Tolik času, kolik se věnovalo splaškové kanalizaci se nedočkal žádný jiný problém v obci, a že jich bylo nemálo. Je to totiž největší akce v korunách a zadluží na několik let obec. Stále se občané vraceli k otázce, kolik bude stát nové zadání, a proč vůbec k takové situaci došlo. Proč pan starosta sám rozhodl o přemístění výběru firem, a tím tuto první soutěž vlastně zastavil. Jakékoliv vysvětlování této otázky bylo přijímáno s nedůvěrou. Bezmála každé letošní zasedání věnuje skoro hodinu tomuto problému a bude dobře, jakmile bude zahájena, a to má být na jaře příštího roku. Obcí už začal obcházet projektant pan Ing. Poštulka, který si zapisoval podklady pro vyhotovení projektu na veřejné části přípojek. Jedna přípojka splaškové komunikace má stát asi 150 000 Kč.

Odpady – blíží se vypovězení smlouvy se Sigmou o skládce za obcí. Jestliže už letos se zvyšovala cena za odvoz na 220 Kč tedy o 20 Kč více jak loni /loňská změna platby z ceny popelnice na občana byla nesprávně pochopena, lidé přestali šetřit a odvoz se několikanásobně zvýšil/, pokud budeme odpad odvážet dál, cena bude ještě vyšší. Černé skládky v okolí obce byly stálou „ozdobou“ většinou na obecních pozemcích. Starosta se správci skládky sjednal, aby tento odpad přijala bezúplatně a odvoz se řeší technikou družstva. Toto řešení se jeví jako nejpříjemnější. Pro nebezpečný odpad /staré televize, baterie apod./ byly už po několik roků na jaře a na podzim pořádány sběry. A že toho bylo nemálo.

Komunikace – jednání kolem nově budované silnice trvalo celý rok a ani koncem tohoto roku není skončeno. Zkratka na Olomouc, budovaná firmou Skanska, má být převedena pod naši obec a většina zastupitelstva tuto možnost odmítala, protože výdaje na údržbu by narušily náš rozpočet. Jiná situace na stala koncem roku. Cyklistická stezka má být přerušena výstavbou dálnice směr Křelov a Ředitelství silnic a dálnic nemá řešení v rozpočtu. Protože petici pro zachování podepsalo od začátku roku asi 2 000 lidí, ředitelství se uvolilo vybudovat lávku, ovšem s podmínkou, že obec převezme nově vybudovanou silnici. Ta byla hotova již v půli roku, ale vjezd na ni nebyl povolen, dokud se nenajde její provozovatel a Olomouc odmítá. Koncem roku zmizel zákaz vjezdu, ale situace se stále ještě řeší. Cena zimní údržby by byla asi 20 000 Kč. Snad cyklistická stezka za takovou cenu stojí a zastupitelstvo v příštím roce tuto otázku vyřeší. Mimo to stále je v jednání pan starosta s firmou Skanska, aby odpadním asfaltem bylo možno vylepšovat polní cesty v blízkosti obce, např. u Malého Klupoře. Časté stížnosti na parkování v řadovkách, a nejen tam, byly vyřešeny tak, že v řadovkách bylo parkování omezeno, na Lutínské a Topolanské se čeká na řešení až po vybudování splaškové kanalizace. Pak se bude řešit komplexně. Na křižovatce Lutínská bylo rozbito zrcadlo. Přesto, že zdejší křižovatka je velmi nepřehledná, nové muselo být urgováno. Lidé by přivítali častější kontroly v obci dopravní policií, protože způsob, jakým mnoho řidičů přes obec jezdí, je velmi riskantní a nebezpečný, rychlost naprosto neodpovídá povoleným 50ti km/h.

Opravy budov – v budově DPS /dům pečovatelské služby/ byly konečně dokončeny fasády i ze dvora, ale bylo nutno práci reklamovat. Normálně uvažující člověk by si řekl, že při současné konkurenci každá firma se bude snažit o co nejlepší práci, ale bohužel, není to tak a přesvědčujeme se o tom tak často, až je to s podivem. I letos byly na škole provedeny různé finančně náročné opravy. Budova byla odkanalizována a vlhkost se pomalu ztrácela. Pokračovalo se v opravě střechy, podle možností finančních bude postupně celá střecha na

Topolanské nová. Nadále pokračovala oprava kuchyně ve škole. Tyto práce se obec snaží zadávat místním podnikatelům, ale i tak by mělo být vždy vypsáno výběrové řízení. I tato snaha Obecního úřadu se dočkala kritiky podle hesla – kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde.

Nová výstavba – obec roste, přibývá nových domků a výstavných domů. Tam, kde na staré chmelnici započal výstavbu pan Niessner, už přibývají další domy. V místech dřívějších stodol vyrostly dva nové domy a jistě nezůstanou samy. V ulici U Floriánka, známé pod názvem řadovky, vyrůstají na protější straně samostatné domky se zahrádkami. Současní majitelé netouží po pěstování ovoce a zeleniny, ale po oddychové zahradě s bazénem. Soukromí majitelé pozemků začali prodávat i na druhé straně u Lutínské ulice a už jsou rozestavěné 3 domy. Budou plné dětí? Budou k nám chodit do školy? Ve srovnání s obcemi v našem okolí byla zatím u nás výstavba největší.

Vzhled obce – se rok od roku mění k lepšímu. Z Úřadu práce na půl roku pomáhal s údržbou zeleně pan Hradil. Nejen zeleň, ale i ostatní veřejná místa doznala změnu k lepšímu, bylo poznat, že se o to někdo navíc stará. Největší zásluhu má ale pan Sleha, zaměstnanec Obecního úřadu, a i tam byla změna poznat. I občané se začali více starat o své předzahrádky a ty se změnily ke svému prospěchu. V mnohem více oknech nebo balkonů se objevily truhlíky a nebyly to jen pelargonie, ale i různé jiné druhy květin. Máme mezi sebou přebornice v pěstování květin v truhlících a není jen jedna. Je jistě samozřejmé, že domek, kde se u nás prodávají řezané květiny, má jednu z nejhezčích výzdob. Je až líto, že zrovna střed obce nebyl na tom nejlíp, mohl by si vzít vzory z ulic okolo i na kraji obce.

Organizační záležitosti

- na mandlovnu již nebyli zastupitelé ochotní doplácet, letos naposledy, pokud se provoz nezvýší, mandlovna bude zrušena. Doplatek za minulý rok byl 14 999,78 Kč.

- v jednání byla plánovaná těžba štěrkopísku v katastrálním území Lutína i naší obce. První jednání, kterého se zúčastnil pan starosta a paní Mífková, bylo v únoru. Zatím bylo všechno jen o slibech např. v budoucnu jezero na koupání, protože plán zahájit v srpnu nevyšel.
- již v loňském roce bylo projednáno uzavření nájemních smluv na hrobová místa. Každý občan obdržel předpis o provozování a údržbě svého hrobu a hřbitova, Nové smlouvy nutno uzavřít ze zákona. Pokud smlouva nebude uzavřena, hrobové místo bude dřívějšímu majiteli odebráno.
- v červnu souhlasilo zastupitelstvo se žádostí slečny Vavrdové o pronájem přízemí v budově pošty pro kadeřnictví. Cena stanovena na 15 000 Kč ročně. Provoz otevřen na podzim, kdy už se smlouva po její svatbě mění na jméno Nevrlá. Z počátku, kdy ještě pracovala i v Lutíně, odkud pochází, byl provoz omezený na 3 půldny. Koncem roku již otevřeno denně. Fungují zde nyní 3 kadeřnice a konkurence na velikost naší obce by tedy byla dost velká. Paní Punčochářová na Válkově svoji officinu prováděla již jen na objednávku a pracuje v Olomouci, a nikoliv ve svém oboru. Ani paní Špičáková na Velkém Klupoři neměla plný provoz. Péče o vlasy by tak u nás byla dostatečná, vlastně až moc vzhledem k cenám, které se mají zvyšovat. již delší dobu, než došlo k dohodě.
- hranice mezi Hněvotínem a Lutínem doznala změnu. V letošním roce došlo k výměně pozemků na katastrech. Tato změna se projednávala již delší dobu, než došlo k dohodě. Zastupitelstvo pověřilo pana starostu, aby tuto smlouvu podepsal do konce tohoto roku. během roku došlo k prodeji stavebních míst podle územního plánu, prodávali především soukromníci.
- přestupky již nebudou řešeny na obci, ale na základě uzavření veřejnoprávní smlouvy mezi obcí Hněvotín a statutárním městem Olomouc v Olomouci.
- obecní úřad již vlastní kolový výsuvný žebřík, který zakoupil od pana Staška i s platnou revizní zprávou. Cena 35 000 Kč byla odpovídající.

- ještě ke splaškové kanalizaci – soutěž na splaškovou kanalizaci provedla firma GORDION. Námitky z řad zastupitelů k této firmě byly projednány, a nakonec bylo odhlasováno přijetí 5 ano, 2 ne a 2 zastupitelé byli nepřítomni. Mandátní smlouva byla tedy schválena.
- důležitá byla vyhláška o místních poplatcích, která bude platit od 1. ledna příštího roku a dotkne se všech občanů. Týká se poplatků za psy, užívání veřejného prostranství, poplatků ze vstupného. Za psa staršího 3 měsíců se bude platit 100 Kč, invalidé nebo důchodci polovinu. Splatnost bude vždy do 31. března každého kalendářního roku. Občan bude mít možnost platit na obci nebo složenkou na poště.

Za užívání veřejného prostranství k umístění stavebního zařízení nebo skládky 1 Kč/m², reklama 3 Kč/m², stánky, pulty, kiosky a jiné prodejní zařízení 20 Kč/m², cirkusy a lunaparky 2 Kč/m².

Poplatek ze vstupného platí fyzické a právnické osoby, které pořádají kulturní, sportovní, prodejní nebo reklamní akce. Sazba činí 10 % z úhrnné částky vybraného vstupného, sníženého o daň z přidané hodnoty, je-li v ceně vstupného obsažena. Poplatek se neplatí z akcí, jejichž celý výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely. Dále jsou od poplatků osvobozeny sportovní akce, pořádané TJ FC Hněvotín nebo Základní školou Hněvotín, také českým svazem chovatelů. K osvobození z poplatků jsou i divadelní představení a kulturní akce pořádané školou.

Důležitým ustanovením je osvobození od poplatků za užívání veřejného prostranství těch, kdo staví nebo opravují rodinný domek. Osoby zdravotně postižené, které užívají veřejné prostranství pro parkování svého vozu, poplatek také neplatí.

Na závěr postřehy z veřejné schůze, konané dne 10. června v tomto roce, která byla velmi emotivní, protože obcí šla poplašná zpráva, že firma Wanzl bude končit. Počet lidí, kteří na tuto schůzi přišli, zaplnil sál Kulturního domu a byli zde nejen naši občané, ale i zaměstnanci firmy Wanzl z celého okolí. Parkování jejich aut zaplnilo okolí Kulturního domu.

Projednávání organizačních záležitostí málokoho v sále zajímalo. Čekali na jednání o splaškové kanalizaci.

První byla otázka pana inženýra Zajíce na pana starostu, proč přehodil pořadí firem, komise přece sestavila pořadí a podle ní měl být vybrán nejvhodnější uchazeč. Proč pan starosta dal druhou firmu – EKOS IS–STAVOD – na první místo? Hned na to k dnešnímu dni 3 firmy vnesly připomínky, odvolaly se k Úřadu kontroly hospodářské soutěže do Brna, a tak vznikla řada problémů. Odpovědí pana starosty bylo, že jednal v souladu se zákonem. Živá diskuse pokračovala asi hodinu, občanům se nelíbilo, že musela být zadána nová soutěž, která nebyla levnou záležitostí /35 000 Kč/ a zdálo se jim, že to jsou vhozené peníze. A ani vysvětlování pana starosty, že by stejně i bez jeho zásahu musela být nová soutěž /v původní žádosti chyběla část na veřejné přípojky, byla tam jen žádost na hlavní přivaděč/ nebylo přijato s pochopením. Způsob této diskuse nejlépe vyjádřila paní Vlčková, že se jí to vůbec nelíbí, protože lidé hulákají a skáčou si do řeči, nenechají diskutéra ani pana starostu domluvit. Vedení schůze se nedařilo zvládat. Splašková kanalizace hýbe celou vesnicí a nebude klid, dokud nebude hotová. Názory na způsob její realizace se různí a každý se drží té své pravdy.

I v tomto zasedání se ozval palčivý problém obce a tím stále zůstává otázka množství a kvality vody. Došlo k velkému dohadování i s paní Ing. Leovou o hydrogeologickém průzkumu studny za OÚ. Paní inženýrka tvrdila, že zde byl dostatek vody, avšak je zde nezříditelné ochranné pásmo. A opět nedošlo k žádným kladným společným závěrům.

Mezi občany se šířila „zaručená zpráva“, že firma Wanzl je znečišťovatelem podzemních vod. Na této schůzi znovu vystoupil pan Ing. Zajíc s prohlášením, že se pověsti nezakládají na pravdě. Doklad České inspekce životního prostředí pomluvu naprosto vyvrací a zastupitelé se mohou sami přesvědčit.

V této schůzi se také jednalo o zachování cyklistické stezky, které hrozí při budování rychlostní komunikace uzavření. Petici na vytvoření nadjezdu či podjezdu občané ochotně podepisovali.

Na této schůzi útoky na pana starostu byly nevybíravé a někdy až hrubé. Před ukončením zasedání vystoupil pan Toman, zástupce ředitelky školy, a žádal zastupitele, aby vzájemně spolupracovali v zájmu celé obce a z této schůze plné emocí i s manželkou odešel. Plný velký sál se postupně vyprazdňoval. Občané byli jednáním víceméně otráveni, z pléna se během schůze ozývaly velmi kritické připomínky a ty byly završeny místostarostkou paní Marešovou a zastupitelem panem Filipem, kteří se shodovali na názoru, že je nutno jednat společně. Ten to závěr překvapil jak občany, tak ostatní zastupitele.

Žádná jiná schůze v tomto roce nebyla tak ostře laděná /a nebylo o co stát/ a navštívená občany a pokud se týkalo průběhu, nebylo se čím chlubit. Demokracii a jednání i chování se budeme ještě dlouho muset učit.

REFERENDUM

bylo o vstupu do Evropské unie a konalo se 13. a 14. června. Celkový počet oprávněných občanů byl 934, obálky byly vydány 486, počet platných hlasů byl 478. Počet voličů byl více jak 50ti % a to bylo o mnoho více, než celostátní průměr.

Pro ano se z počtu 478 platných hlasů rozhodlo 361 občanů, ne vyjádřilo 117 lidí. Toto referendum potvrdilo, že do roku budeme členy EU.

WEBOVÁ KOPIE

PŘÍJMY A VÝDAJE OÚ

Příjmy:	
Daň z příjmu fyzických osob ze záv. činnosti	1 488 080,-
Daň z příjmu fyzických osob ze SVČ	380 825,-
Daň z příjmu fyzických osob z kapit. výnosů	87 601,-
Daň z příjmu právnických osob	1 511 550,-
Daň z příjmu právnických osob za obce	165 230,-
Daň z přidané hodnoty	2 544 218,-
Poplatky za ukládání odpadu	965 104,-
Odvody za odnětí zemědělské půdy	1 072,-
Poplatek za komunální odpad	252 187,-
Poplatek ze psů	21 800,-
Poplatek za užívání veřejného prostranství	3 500,-
Poplatek ze vstupného	970,-
Poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj	81 000,-
Správní poplatky	20 940,-
Daň z nemovitosti	1 392 570,-
Neinvestiční přijaté dotace (volby)	7 407,30
Neinvestiční přijaté dotace ze SR	184 000,-
Ostatní neinvest. přijaté dotace (Úřad práce)	119 419,-
Neinvestiční dotace přijaté od krajů	6 165 900,-
Příjmy z pronájmu pozemku	1 054,-
Pitná voda	341 284,30
Odvádění a čištění odpadních vod	141 130,-
Základní školy	18 495,84
Školní stravování	3 285,-
Činnosti knihovnické	1 500,-
Příjmy z pronájmu KD	73 900,-
Bytové hospodářství	522 735,-
Pohřebnictví	153 755,-
Činnost místní správy	453 363,34
Příjmy z úroků	179 499,94
Celkem příjmy	17 283 446,72 Kč

Z přehledu lze vyčíst, že největší příjmy pro obec byly daně z příjmu a daně z nemovitosti. Daně z různých druhů příjmů činily celkem 6 177 504 Kč a z nemovitostí 1 392 570 Kč, nemalé byly i poplatky za ukládání odpadu – 965 104 Kč – a částka 6 165 900 Kč z kraje byla pro mzdy Mateřské a Základní škole.

V příjmové části dlužno připomenout, že ne všichni občané platili poplatek za komunální odpad nebo ze psů. Pokud nepomohly připomínky, Obecní úřad neplatiče k soudu nedal, protože soud by byl dražší než dlužné peníze.

Výdaje:	
Silnice	14 000,-
Provoz veřejné silniční dopravy	150 000,-
Pitná voda	492 272,30
Odvádění a čištění odpadních vod	607 903,90
Předškolní zařízení	4 192,80
Základní škola	7 901 348,60
z toho 6 165 900 Kč z kraje, obec doplácí	
1 735 448,60 Kč	
Školní stravování	13 047,54
Ostatní záležitosti vzdělávání (pro ZŠ)	27 000,-
Knihovna	13 172,-
Záležitosti kultury	207 107,10
Zachování a obnova kulturních památek	6 000,-
Zál. ochrany památek – kostel	50 000,-
SPOZ	25 112,90
Tělovýchovná činnost	103 176,90
Neinvest. transfery obcím (mikroregion)	29 100,-
Všeobecná ambulantní péče	21 250,30
Bytové hospodářství	294 537,50
Veřejné osvětlení	254 330,90
Pohřebnictví	14 408,30
Sběr a svoz komunálních odpadů	358 625,70
Péče o vzhled obce a veřejnou zeleň	609 699,30
Požární ochrana	114 920,74
Zastupitelstvo obce	742 892,-
Volby do parlamentu – referendum	7 407,30
Činnost místní správy	835 723,45
Celkem výdaje	9 324 121,37 Kč

Největší výdaj činila Základní škola, ale srovnáním s příjmy obec doplácí mnohem menší částku. Dále velkou položkou byla činnost místní správy, zastupitelstvo obce a nemálo se platilo za odvádění a čištění odpadních vod, péče o vzhled obce, zeleň, svoz a sběr komunálního odpadu i pitná voda byly také statistické položky. Důležitou informací ale je, že obec neměla a nemá dluhy, ale našetřenou potřebnou sumu, aby nám byla schválena dotace od státu na tolik diskutovanou splaškovou kanalizaci. I tento rok skončil v plusu.

OBYVATELSTVO

Přesto, že se narodilo jen 10 dětí a 10 občanů se rozloučilo se světem, tak nás v obci přibylo. Tento trend již trvá několik let. Lze to přepočítat výstavbě rodinných domků, tedy přistěhování, kterého bylo mnohem více než odstěhovaných občanů. Přestěhování jinam bylo nejčastěji zdůvodněno svatbou. Počet nově postavených domů lze přičítat blízkosti města a také možnosti zakoupení parcel. Ve srovnání s loňským rokem bylo méně při stěhování, ale také odstěhování a bylo nás koncem roku 1 203 obyvatel.

Podle přehledu nejvíce obyvatel bylo ve věku od 20 do 60 let a nejméně v rozmezí 16 až 20 let.

V letošním roce bylo dvojnásobně více sňatků než loni a tedy 14. Za zmínku stojí i rozvody, kterých u nás bylo méně, než je republikový průměr – a ten je hodně vysoký, 50 % manželství nevydrží – a byly 3. Polovina sňatků se konala v Olomouci, nejdále byla svatba v Hradci nad Moravicí, jinak Prostějov, Náměšť na Hané a Velká Bystřice.

Již několik let je pro mladé atraktivní žít spolu a mít děti i bez manželského slibu. Takto se u nás z 9 narozených dětí narodila jedna třetina. Tentýž počet dětí se narodil v nově postavených domech.

Z 10 úmrtí v letošním roce byla největší tragédií smrt desetiletého Honzíka Snášela. Onemocněl běžným nachlazením, a protože se kašel nelepšil ani po lécích, skončil v nemocnici a odsud se už domů nevrátil. Tragédie, léta nepamatovaná.

Sňatky

Novomanželé	Kde
Stolička Libor Krylová Jana	Olomouc
Michalec Miloslav Šustrová Marie	Prostějov
Sklenář Petr Ištoková Barbora	Velká Bystřice
Kobliha Petr Pánková Jaroslava	Uničov
Procházka Antonín Rychlá Andrea	Hradec nad Moravicí
Kenický Luboš Vinklárková Pavlína	Olomouc
Tichý Martin Neradová Lenka	Olomouc
Bartl Jaroslav Hauerová Jindřiška	Olomouc
Jurenka Josef Bartošová Jana	Olomouc
Hrabal Pavel Ženožičková Jitka	Olomouc
Čunderle Marek Žižková Vladimíra	Náměšť na Hané
Nevrlý Petr Vavrdová Klára	Olomouc
Baník Petr Svobodová Lucie	Olomouc

Narození

Breznický Antonín
 Horáčková Denisa
 Krososková Tereza
 Jež Vítězslav
 Šuta Filip
 Miller Jan
 Sova Filip
 Krečí Radek
 Hariň Miroslav
 Dvořáková Marcela

Úmrtí

Jméno	Věk
Linhartová Věra	83 let
Kalabzová Božena	81
Stejskalová Vlasta	72
Král František	62
Dofková Marie	82
Maršálková Vlasta	78
Hromjác Juraj	77
Snášel Jan	10
Švecová Růžena	79
Kosinohová Eva	58

Nejstarší občané

- 70 let – Beranová Marie, Flášarová Jindřiška, Kvardová Germanie, MVDr. Mlčoch Vladimír, Šindlerová Věra, Zapletal Zdeněk, Žižka Vladimír
- 71 let – Hájková Amalie, Hájková Ludmila, Hryzbilová Emilie, Kočí Josef, Ledvinková Drahomíra, Piňosová Božena, Šimek Tomáš, Tomanová Julie
- 72 let – Bernatová Anežka, Kopečný Josef, Kvapil Jaromír, Piňos František, Svobodová Eliška, Táborský Leonard, Vlčková Dobromila
- 73 let – Balcarová Marie, Idesová Zdeňka, Klevar Jan, Maršálková Jaroslava, Onderková Růžena, Vlček Jan
- 74 let – Březina Miroslav, Čtvrtlík Josef, Doležalová Josefa, Chytilová Marie, Navrátilová Drahomíra, Onderka Miroslav, Svoboda Linhart, Zapletal Radomil
- 75 let – Čtvrtlíková Věra, Čtvrlíková Vlasta, Husárová Bronislava, Karger František, Kenická Anna, Komínek Miroslav, Švachová Božena, Toman Ladislav
- 76 let – Čtvrtlíková Věra, Flášar Karel, Husářík František, Jurenková Růžena, Klevarová Marie, Romanovská Jindřiška
- 77 let – Dvořáková Eva, Chytil Leonard, Komínková Jarmila, Kristen Josef
- 78 let – Králová Květoslava, Lepařová Jiřina, Paráková Emilie, Rajsкупová Marie
- 79 let – Čeplová Milada, Krčková Štěpánka, Osladilová Marie, Srnečková Růžena, Studená Marie, Tesařová Růžena, Volná Marie
- 80 let – Lepařová Božena, Navrátil Karel, Pytlíčková Marie, Slehová Marie, Tenglerová Emilie
- 81 let – Špičáková Josefa, Táborská Anna
- 82 let – Englová Marie, Kabát Karel, Mlčochová Marie
- 83 let – Adamíková Emilie, Kočí Věra, Polesová Štěpánka

- 84 let – Mohylová Marie
- 85 let – Tengler Vladimír
- 86 let – Dlouhý František, Ponížilová Helena
- 87 let – Dostálová Anežka, Hejtmanová Božena, Králová Ludmila
Kvinta Jaroslav
- 88 let – Dvořáková Ludmila, Ježková Jarmila, Marková Anna
- 89 let – Hegerová Božena, Kubíčková Jiřina, Růžičková Anna,
Vysloužil Jaroslav
- 90 let – Dorazilová Marie, Krčková Drahomíra, Nováková Libuše,
Ševčík Jaroslav, Špičáková Marie
- 92 let – Kusalová Anna
- 93 let – Staňková Stanislava

ŠKOLSTVÍ

Od 1.ledna zrušeno ředitelství Základní školy a ředitelství Mateřské školy. Pod jedním ředitelstvím byla spojena Základní škola, Mateřská škola a Školní jídelna. Příspěvková organizace ZŠ, MŠ a ŠJ bude tedy již řízená obcí, ředitelkou se stala ředitelka ZŠ paní Alena Večeřová. Účetnictví si nyní vedla škola sama a během tohoto roku se fungování ukázalo jako celkem dobré.

Největším problémem naší školy /tento problém se týká nejen naší republiky, ale celé Evropy/ je neustálý úbytek dětí. Z devátých tříd více dětí odchází, než do první třídy přichází, a tak dětí ubývá. Od školního roku 2001–2002 žádá škola o výjimku. Počet žáků, aby škola fungovala bez výjimky byl stanoven na 153. Nejdříve nám chybělo 1 dítě, v letošním školním roce již 7. Zatím nám výjimka byla vždy povolena a obec doplácí. Na 1 žáka činí doplatek 18 500 Kč, ze začátku to nebylo moc, ale při 7 žácích se tato suma blíží 130 000 Kč. Ale přijít o školu s plným provozem? Každá obec si na škole zakládá a doufejme, že se situace s dětmi přece jen zlepší.

Počet dětí na škole v současnosti byl 146, z toho 117 žáků našich, ostatní dojížděli, dokonce i z Olomouce. Ve škole byli integrováni žáci, proto dojíždění.

Letošní školní rok byl výjimečný tím, že na 1. září vyhlásily odbory stávkou učitelů kvůli zvýšení platů. Její organizace byla málo s učiteli domluvená, mnohým pedagogickým pracovníkům se nezdálo fér vůči dětem, hlavně prvňáčkům, aby školní rok nezačal normálně. Stávka byla vyhlášena před prázdninami a na domluvu bylo období prázdnin velmi špatným obdobím. Ani naše škola se stávky nezúčastnila, školní rok byl zahájen normálně, a tak bylo i v jiných venkovských školách, např. Lutín, Slatinice apod. Ani ve městech všechny školy nestávkovaly, rozhodně to nebyla úspěšná akce.

Také na naší škole nejsou všichni členy odborů, ředitelka nemůže. S důchodkyněmi je jich 14, i kuchařky vystoupily z odborů. Většina vidí jen zbytečné příspěvky, ale pokud nebudou odbory, kdo se lidí zastane? Škoda té nevydařené stávky i když pedagogy podpořili také úředníci berních úřadů a financí /stávkovali tento den od 8 do 9 hodin/.

Provoz školy i při změně názvu probíhal stejně jako jiná léta, naši žáci devátých tříd se většinou dostávali na své vybrané školy a vždy to bylo úspěchem dětí i vyučujících. K personálním změnám nedošlo. Letos se zdařily dvě velmi pěkné akce, dětský karneval a drakiáda pořádané každoročně.

Na závěr masopustu karneval pro děti pořádaly Základní škola a Mateřská škola. Byl odměnou pro děti za jejich vystoupení na každoroční vánoční besídce. Dobrovolné vstupné z této akce zaplatí výlohy s karnevalem a co chybělo, o to se postarali – a rádi – sponzoři z Hněvotína.

Letos doznal karneval malé změny – na stolech čekaly na návštěvníky koblihy, které dopoledne připravily členky pedagogického sboru. Karneval začal ve 14 hodin v sále Kulturního domu vystoupením paní ředitelky Večeřové, která všechny přivítala a seznámila s bohatým programem pro děti. Slavnostní začátek

provedly mažoretky se svým vystoupením a na sále se během karnevalu objevily ještě dvakrát a vždy s jinou skladbou. Mimo různé dětmi oblíbené soutěže byla nově do programu zařazena pěvecká soutěž DO-RE-MI, které se děti s velikým nadšením zúčastnily. Porota byla pětičlenná a předsedou byl žák z osmé třídy, Jirka Horák. V první kategorii – MŠ získaly děti tato první 3 místa: Kovář Honza /25 bodů/, Páclová Viktorka /24/ a Nováková Klárka /22/. Ve druhé kategorii Koníčková Veronika, Poláková Pavla a Parzyk Tomáš s Mikelovou Maruškou. Ve třetí kategorii Pokorný Ondřej, Müller Michal a Otruba Dominik. Děti tuto soutěž sledují v televizi a jejich spokojenost, že tato soutěž proběhla u nás, byla veliká.

Další změnou bylo vynechání soutěže o nejlepší masku, protože všechny byly tak pěkné, že by se velmi těžko vybírala nejlepší. Představili se vodníci, čarodějové i čarodějnice, šašci, klauni, strašidla, miminka, medvědi, Marfuša a další nápadité masky. Chlapci v převlečení za dívky byli k nepoznání. Maminky i babičky s dětmi se předháněly ve vymýšlení toho nejnápaditějšího a nejhezčího, a to se jim zdařilo. Ve společném reji na sále tančili i rodiče se svými dětmi a zúčastnili se různých soutěží i se svými ratolestmi.

V tombole bylo mnoho cen, o které se postarali sponzoři. Losování bylo raději rozděleno na 3 části. S rozzářenýma očima si děti chodily pro své výhry. A protože bez odměny, třeba malé, neodešlo žádné dítě, odcházeli v podvečer všichni spokojeni domů.

Drakiáda byla naplánována na 10. října a počasí chystané zábavě dětí i dospělých vůbec nepřálo. Ještě v 15 hodin přšelo, pak se náhle vyjasnilo a v 16 hodin se hřiště zaplnilo. Na lavicích byli rozloženi draci k prvnímu hodnocení a bylo to více hodnocení tatínků, maminek, dědečků či babiček než dětí, protože draci byli většinou malá umělecká dílka dospělých. Po přivítání paní učitelkou Kratochvílovou byli draci co do krásy vyhodnoceni:

- nejhezčí doma vyrobený drak:
 1. Krupášová Lucie
 2. Šustrová Anna
 3. Snášel Martin
- nejlépe létající drak:
 1. Šustrová Andrea
 2. Snášel Martin
 3. Novák Jakub

Na závěr opékany kabanos přišel vhod nejen dětem, ale i jejich učitelkám, které se obětavě staraly o celou organizaci. Za pochvalu stáli 4 hoši z vyšších ročníků, kteří kabanos pro děti opékali a měli na to vlastní „zlepšovák“ – na každou vidlici napíchl po 4 kouscích. Počasí se umoudřilo a vydrželo až do večera.

Někteří rodiče posílali své děti do škol v Olomouci, důvody byly různé, např. jazykové nebo sportovní školy, ale také mylné přesvědčení, že městská škola je lepší. Malé stavy žáků na naší škole umožňují pedagogickým pracovníkům se dětem více věnovat.

ZEMĚDĚLSTVÍ

Naše družstvo se již řídilo kvótami vyjednanými v rámci Evropské unie. Vyjednané limity produkce, které vycházely z výrazně snížené vyjednávací základ období /braly se ke konci transformačního v potaz podklady a údaje o produkci výrazně zmenšeného rozměru zemědělství v posledních letech, poznamenaných navíc povodněmi a extrémními záplavami i extrémním suchem/ budou rozměr českého zemědělství konzervovat vlastně na předválečnou úroveň po dlouhou dobu. A tyto limity se samozřejmě týkaly i našeho družstva.

Tato výchozí situace nebyla neoptimálnější a špatná situace zemědělství se dále komplikovala mrazy nasucho – zaorávky poškozených porostů tedy také výrazně nižší sklizní především obilovin, řepky a píce. Nepopulárně nízké ceny zůstávaly i přes nižší úrodu. Ceny živočišných produktů se i letos propadaly a neustále klesaly. Přes určitou pomoc státu na zaorané porosty se již třetí rok držely platy zaměstnanců na stejné úrovni.

Přes všechny problémy se přece jen dařilo obnovovat zastaralý strojový park, na který bylo nutno zaměstnávat opraváře, protože staré stroje bylo nutno stále opravovat, a to hlavně v živočišné výrobě. Obnova byla a je stále velmi pomalá.

Nejen mrazy poškodily úrodu, bouřky a krupobití se podepsalo 70% zničení na sóji, u cukrovky snížení výnosů o 20 %, ozimé obiloviny vymrzly z 95 % a také olejnin byly velice letos poškozeny.

I přes tyto komplikace a nepřízeň přírody srovnání roku 2002 a 2003 vyšlo ve prospěch letošního, protože ten minulý také za moc nestál.

Konkrétně: Provozní náklady letos činily 52 087 Kč, a to bylo o 4 388 Kč menší než loni. Provozní výnosy letos také zlepšené, takže hospodářský výsledek ukázal zisk 3 050, loni 288 Kč. údaje byly v tisících.

Počet pracovníků se moc nemění, jen úmrtím nebo odchodem na vlastní žádost, pokud zaměstnanec našel výhodněji odměňované pracoviště. Vedení družstva si uvědomovalo stále, že v družstvu pracovalo více lidí, než bylo třeba, například v rostlinné výrobě dvakrát tolik, místo plánovaných na 900 ha 5 osob, pracovalo zde 10 lidí. Důvod byl zcela humánní, šlo většinou o lidi před odchodem do důchodu a podle názoru představenstva to bylo v pořádku. Naděje sehnat místo v letech před důchodem v našem kraji nebyla a je otázka, zda se to v dohledné dobělepší. Sociální pohled na otázku počtu zaměstnanců v našem družstvu měla dvě strany, ta první byla pro starší zaměstnance vyhovující, druhou stranou by byly vyšší platy při menších počtech. Změna nastala i v myslích lidí, kteří z počátku byli nadšeni z možnosti návratu jejich půdy, ale jak šel čas, postupně svá pole opět nabízeli družstvu a to tak, že mnozí nechtěli ani za ně náhradu, což v dnešní době nešlo.

Průměr platů zaměstnanců zdaleka nedosahuje celorepublikový průměr, ale to se týká celkově zemědělství u nás.

Se vstupem do EU, které nás čeká, musíme počítat z počátku spíše s negativními dopady. Již dva roky jsme se museli vyrovnávat s limity a nařízeními, v krátkodobém výhledu platí přechodná období, kdy nebudeme ve zcela rovném postavení s dřívějšími členy EU. Pokud se týká prognóz do budoucího vývoje,

předseda družstva byl optimista a optimismus mu zůstal i nadále. V celkovém srovnání s jinými družstvy si naše vedlo dobře, dokázalo se vyrovnávat s nepřízní počasí a že potíží s počasím bylo v posledních letech víc než dost.

FIRMY

O firmě WANZL byla zmínka již v kapitole o Obecním úřadě. Podnik má 128 zaměstnanců, z toho bylo 20 z naší obce. Dalších 8 zaměstnanců pracovalo v Praze a na Slovensku byl jejich počet poloviční, tedy 4. Zaměstnanci dojížděli z širokého okolí, nejvzdálenější až z Uničova. Předpoklad další autobusové zastávky u jejich podniku se ukázal podle průzkumu mezi zaměstnanci zbytečným, protože raději dojížděli vlastním dopravním prostředkem, méně na kolách, více auty. Podle toho lze soudit, že platy se stále zlepšovaly a byly pořád mnohem lepší než ve srovnatelných podnicích.

SKANSKA – zažádala u nás o výstavbu pro asfaltové technologie. Při prvních zmínkách o možnosti výstavby začal boj proti ní. Veřejná zasedání minulého roku byla plná negativních prognóz, ale jak bylo vysvětleno, všechny připomínky firma vyvrátila a na naše odmítavé stanovisko nebylo dbáno a v tomto roce brněnská firma ASKOM podnik postavila na pravé straně silnice při příjezdu od Olomouce, nedalo od WANZLu. Než se občané vzpamatovali, firma stála.

SKANSKA je velká mezinárodní společnost ze Švédska a je jednou z největších stavebních společností v Evropě. U nás jsou to vlastně bývalé Dopravní stavby, které firma odkoupila. Její podniky jsou v Praze, Brně, Mostě i Olomouci a zabývají se pozemní výstavbou, zemními pracemi a výstavbou mostů. Podniky

jako postavila u nás, fungují také v Hranicích, Paskově, Praze, Poličce a Děčíně. Při výběrových soutěžích obvykle tento podnik vyhrává svou láci a dobrou práci.

Koncem května začal provoz i u nás a na 29. dubna pozvalo vedení podniku Skanska nové obalovny občany na besedu do Kulturního domu. Bohužel, občanů se zúčastnilo málo. Jejich takzvaným bednobusem se jelo do obalovny a pracovníci se snažili přesvědčit účastníky této exkurze, že podnik nebude svou výrobou obci škodit, ale právě naopak, bude se snažit jí pomoci. Předběžný slib byla oprava silnice v obci za velmi výhodných podmínek, to znamená za výrobní cenu materiál, obec by si dodala pracovníky. Obalovna spustila provoz a zdálo se, že boj proti ní byl bouří ve sklenici vody. Celý provoz byl automatizován, pracovali tu řidiči najímaní přes podnikatele, přímými zaměstnanci byli jen pracovníci ve velínu, z toho 2 byli z naší obce a také paní uklízečka byla od nás. Pokud se týká pomoci obci, tak tato pomoc byla tento rok na mrtvém bodě, protože firma přecházela pod HORSTAV a s tím bude nutno znovu jednat, a protože zastupitelstvo nemá nic potvrzeno písemně, bude to jednání dost svízelné a bude také otázkou, jak dopadne.

KERAMO – v tomto roce výroba poznamenána nemocí pana Horáka, provoz omezen podle jeho zdravotního stavu.

KVĚTINÁŘSTVÍ fungovalo již mnoho let na hlavní křižovatce v obci. Není to obchod v pravém slova smyslu, pokud byl zájem o květiny, stačilo zazvonit a zájemce obdržel velmi vkusně uvázanou kytici, která mohla konkurovat velkým obchodům v Olomouci. Zpočátku se prodávaly květiny tuzemské, ale majitelé přešli na květiny z dovozu. Nizozemsko se chlubí špičkovou produkcí a obchodem s květinami /nejen tulipány, ve kterých jsou skutečnými králi/, je květinovou velmocí a ceny, za které je nabízejí, byly ve své době nižší než naše výpěstky. V Nizozemsku začíná cesta dlouhá přes 1000 km. Do termoizolačních skříní kamionů se vejde i přes 10 000 růží. Jsou převáženy v temnu, za stálé teploty 8-10 st. C, v balících po 20. 5 nebo 6 těchto balíků je

kotveno v plastovém kbelíku s výživným roztokem. Je to k podivu, ale řezané květiny nejsou zbožím, podléhajícím rychlé zkáze. Ani neočekávané zdržení se na kvalitě neprojeví, protože v tomto prostředí může vše zůstat až 14 dní bez vlivu na kvalitě. A tulipány ještě déle. Proto paní Rozsivalová přešla na dovoz a zároveň s prodejem na tržnici bylo zatím květinářství úspěšné.

OBCHOD A SLUŽBY

V letošním roce mimo nové kadeřnictví, o kterém byla již zmínka v jiné kapitole, nedošlo k žádným změnám. Tím, že v naší obci žije nemalé procento starších občanů, kteří nevyužívají výhod super či hyper marketů a diskontů, profitovaly prodejny i nadále. Některé velmi dobře – 3 prodejny na křižovatce na Olomoucké, ty odlehlejší na tom už nebyly tak dobře, ale podle nákupů lze soudit, že budou prodávat i nadále. Neúspěšná byla jako již několik let mandlovna. Ji hrozí uzavření. Moderní povlečení, které se nemusí žehlit mandlování odepsalo. Ani sběrna na chemické čištění, která tu je, není už nutná, protože oblečení je většinou prací a cena za vyčištění je vysoká.

Větší podrobnosti o obchodu a firmách obsahuje kronika loňského roku a v mnoha případech by se letos objevilo totéž.

ORGANIZACE

zůstaly beze změny, žádná nepřibyla ani nebyla, jen AEROBIC již necvičí.

Jako jiná léta, největší činnost vyvíjela FC Hněvotín. V červnu letošního roku se dostala do I.A třídy skupiny B, kde ze 14 fotbalových družstev byla na 9. místě. Postup fotbalistů do A třídy byl v Hněvotíně poprvé, v této třídě se tu soutěž nikdy nehrála. Rok před tím byla ve skupině B, I.B třída. I.A třída je druhá nejvyšší soutěž v Olomouckém kraji. Lze našim fotbalistům blahopřát.

Na hřišti se nejen hrálo, ale také budovalo. Došlo k výměně oken v šatnách za plastová, zateplení budovy sádkartonem, byla rekonstruována travnatá plocha hřiště a na malou kopanou bylo zřízeno hřiště. Stálo to nemálo peněz a práce, jen údržba hrací plochy stála asi 25 000 Kč.

Největším sponzorem byla firma WANZL. Koncem roku, 12. prosince, na popud zaměstnanců firmy WANZL byla mimořádná členská schůze FC Hněvotín. Důvod – objasnění situace s financováním FC v dalším roce a v budoucnosti. Roznesla se totiž neověřená zpráva po obci, že splašková kanalizace nebude a v tom případě by firma WANZL tady v blízké budoucnosti končila, a nikoliv se rozšiřovala, jak bylo v plánech. Strach o sponzora vedlo na schůzi k následujícímu usnesení: přednést zprávu o stavu financování FC na veřejném zastupitelstvu obce konaném dne 16. 12. 2003 s tím, že výbor FC žádá zastupitele obce o vyjádření k dalšímu vývoji v oblasti podpory tělovýchovy, dále vyvolat schůzku výboru FC se zastupiteli obce s cílem projednání další koncepce možné finanční podpory ze strany obce a rozvoje areálu hřiště v Hněvotíně.

Termín navržen na leden příštího roku. Na prosincové veřejné schůzi zastupitelé ujistili výbor FC, že zprávy o nevybudování splaškové kanalizace jsou nepravdivé.

JPP – jedna paní povídala – dokáže opravdu velké věci a strach ze ztráty zaměstnání vše ještě zvětšil. Konec roku byl pro mnohé občany stresový.

Turnaj o Pohár starosty obce patřil mezi hodně navštěvované akce.

Družstva – Váلكov, Topolanská /stejně jako loni/

Střed obce /stejně/

Olomoucká, Klupoř /stejně/

Lutínská /zůstala sama/ a nevzniklo družstvo Zastupitelstva

Zase zvítězilo družstvo Topolanská, Váلكov a nelze se tomu divit, protože zde hráli fotbalisté, zatímco poslední družstvo v umístění byli vesměs „sváteční“ fotbalisté. Druhé místo obsadilo družstvo Střed obce a třetí Lutínská.

Nejstarší hráč byl pan Hájek Vítězslav /nar. 1952/, který hrál za Olomouckou, Klupoř.

Nejlepší střelec byl pan Martin Mačák, nejlepším hráčem se stal pan Miroslav Ponížil a nejlepším brankářem pan Radek Sleha. Rozhodčími na zápasech byli pan Miloslav Antl, Mojmir Doležal a Jaroslav Běhalík.

Nejvyrovnanějším zápasem byl v družstvech Olomouc, Klupoř proti Středu obce – 2 : 2, na penalty 3 : 4. Největší rozdíl mezi družstvy Váلكov, Topolanská – Střed obce 5 : 0.

Barevná trička i letos pomáhala při rozeznávání družstev.

- Umístění:
1. místo – Váلكov, Topolanská – trenéři Běhalík a Blechta
 2. místo – Střed obce – trenéři Doležal a Michalec
 3. místo – Lutínská – trenéři Brachtl a Poledníček
 4. místo – Olomoucká, Klupoř – trenéři Skácel a Jurtík

Sponzory turnaje byly – Restaurace Na Hřišti, Konzum Skopalová, Večerka Čtvrtlíková, Večerka Vysloužil, Smíšené zboží U Mlčochů a Pivovar

Hanušovice. Bez jejich podpory a pomoci tato již tradiční akce by se nemohla pořádat.

Další aktivní organizací byl i letos Český červený kříž. V únoru byl jejich ples, v květnu zájezd rodičů s dětmi na hrad Buchlov a zámek Buchlovice – děti zájezd zdarma, na setkání důchodců pekly koláčky, blahopřáli jubilantům a dětem v Mateřské škole připravily mikulášský balíček a v prosinci pro děti v Kulturním domě hojně navštívenou diskotéku. Letos poslali na účet fondu ŠANCE /sdružení Onkologematologického oddělení dětské kliniky/ částku 5 000 Kč. Nezapomněli ani na o puštěné občany a o vánočních svátcích byli za nimi.

Český svaz žen pořádal v letošním roce již tradiční akce pro děti – závody na kolečkových bruslích a koloběžkách v prostoru hasičské zahrady a přilehlé silnice v květnu a rozloučení s létem v září na hřišti spojené se soutěžemi a opékáním. Květnový závod sponzorovali manželé Mlčochovi a v září se k nim přidala paní Jurtíková a paní Doleželová z restaurace Na Hřišti. O prázdninách turistický výlet na Kopeček se už nesetkal s tak velkým zájmem jako jiná léta. Na děti bylo pamatováno ještě na začátku školního roku, kdy od svazu prvňáčci dostali malé dárečky. Akce pro ženy – Babinec – na jaře a v zimě se nesetkaly a takovým zájmem jako akce pro děti.

Již druhým rokem hasiči pořádali Kácení máje s tancem, a protože se tato akce setkala opět s velkou účastí občanů, následovalo další letní posezení. Prostor před hasičskou zbrojnicí je pro takovéto akce velmi vyhovující. Mnohem méně vyhovující budova, která se v nejbližší době snad už konečně dočká oprav. Jsme před vstupem do Evropské unie, tak se musíme řídit jejich předpisy a těm rozhodně budova nevyhovuje.

Na závěr organizací nutno vyzvednout naše mažoretky. Pod záštitou Obecního úřadu a Základní školy se sponzorováním Českého červeného kříže, který pomohl hlavně při počátečních krůčcích, se podařilo paní Mrkusové vytvořit z děvčat ve věku 11 až 13 let aktivní a výborně secvičenou skupinu děvčat.

Každou středu a pátek lze potkat dívenky, jak jdou na zkoušku. Líbí se jim to a málokdy některá na zkoušce chyběla. Letos spolu pracovaly s hudební školou Iši Krejčího v Olomouci kapela 45 mladých muzikantů a byly s nimi v červnu letošního roku v Německu na „13. Thumer Orchestertreff“, kde získaly diplom a ocenění. Podle jejich vedoucí paní Mrkusové, děvčata vzorně reprezentovala. Poprázdňinovou sezonu zahájila děvčata v Topolanech na sjezdu rodáků a záběry z vystoupení byly i v televizi NOVA. Od září byl zahájen výcvik dívek osmi až desetiletých. Děvčata odcházejí do města do škol a těch malých děvčátkách si vychovává paní učitelka Mrkusová další vzorné reprezentantky. Rodiče dívek je ochotně vozili na jejich vystoupení. Za tu krátkou dobu, kdy mažoretky začaly, mají možnost vystupovat v trojím převleku. Právě s prvním oblečením finančně pomohl Červený kříž. Ani maminky nezahálely a pomohly s údržbou. Mažoretky byly letos ozdobou na akcích pořádaných u nás, ale také v okolí.

KALEIDOSKOP

- Už je to jisté, základní vojenská služba končí, poslední vojáci budou nastupovat příští rok. Budeme mít profesionální armádu. Kdo bude chtít být vojákem, musí projít náročnými testy a stejně náročnou zdravotní prohlídkou. Skončilo hledání cestiček, někdy velmi krutých, aby bravec dostal tak zvanou modrou knížku, což bylo osvobození z vojny. Další generace ani nebudou vědět, že od 18 let byli mládenci povinně odváděni na službu vlasti – vojna. Nebyli osvobození ani vysokoškoláci, kteří po skončení studií ještě rok sloužili na vojně.
- Svátek matek už zase slevíme a letos byl v Kulturním domě velmi pěkný program. Místo vystoupení žáků naší školy byl koncert hudby žáků LŠU Iši Krejčího z Olomouce, který doprovázel na vystoupení v Německu naše mažoretky. Program byl zahájen básní, vystoupením mažoretek, přivítáním přítomných i vystupujících panem starostou a pokračoval 90ti minutovým koncertem, během kterého ještě dvakrát vystoupily mažoretky vedené paní Mrkusovou. Hodiny strávené nácvikem se projeví velmi dobrým vystoupením děvčat. Celý program byl velmi pěkný. ale stále stejná bolest, málo lidí. Kdyby tu nebyli rodiče vystupujících žáků /hráčů bylo 45/, sál by byl napůl prázdný. Co si asi o nás mysleli rodiče těch hrajících dětí, kteří tu byli z Olomouce a okolních obcí. Plného sálu na kulturní program se Kulturní dům dočká jen tehdy, když se jdou rodiče a prarodiče podívat na své potomky, a to také ne vždy. Přitom nemáme v naší obci moc kulturních možností a je tedy škoda, jakmile se naskytne, ji nevyužít.
Ani o vánoční koncert v kostele nebývá takový zájem, jak by si známí interpreti zasloužili.

- 8. května byla položena kytice k pomníku padlých jako vlastně každoročně. Letos ji ale pokládaly mažoretky v novém oblečení – snad jako důkaz toho, že si těchto obětí umí vážit. Proslov do rozhlasu byl krátký a věcný, ale účast obyvatel tak mizivá, že by se dali spočítat na prstech jedné ruky. Ani zastupitelé obce tam nebyli všichni. Smutná rekapitulace...
- Plesy byly letos zase 4 – ČČK, myslivci, škola a hasiči. Ve srovnání s dřívějšími léty příchod na ples doznal změny. Lidé chodili až v pozdějších hodinách. Kolem 8 hodiny, aby si pořadatelé zoufali, sál poloprázdný. Začíná se naplňovat až po 22 hodině, ale překročit počet dvě stě se podařilo jen výjimečně, a ne každý rok. Další změnou bylo i to, že na plesy chodí mladí, střední věk už méně a ti starší vůbec ne. Hudba bývá velice hlasitá, nelze se bavit, buďto tančit nebo se na tanečnický dívat. Mladým nevadí protancovat celou noc, ti starší by chtěli také trochu si vyprávět, a to při hudbě již mnoho let nešlo.
- V obchodech nejen ve městech, ale i u nás se objevují v únoru poutače na dárečky ke svátku svatého Valentýna, kdy si zamilovaní posílají dárečky a přáníčka. Mylně jsme se domnívali, že tento neobvyklý svátek vznikl v Americe. Jeho vznik spadá do Evropy a rozšířil se z Itálie, Francie a Anglie. Teprve pak se tyto oslavy dostaly do Ameriky – USA a KANADY, Austrálie, a i do Mexika. Je neuvěřitelné, že se ročně pošle na světě více než miliarda přáníček Píší nejen zamilovaní, ale i rodiče dávají dětem různé drobné dárky, hlavně bonboniéry. Posílají se srdíčka červená i perníková, plyšová zvířátka, květiny, šperky nebo parfémy. Valentýn je pro obchodníky vítanou příležitostí zvýšení tržby mezi Vánocemi a Velikonocemi a počet těch, kdo chce obdarovat i v naší obci stoupá. Vůbec první doložené přáníčko ke svatému Valentýnovi po hází ze začátku XV. století, kdy mladý Karel, francouzský vévoda Orleánský byl uvězněn v londýnské věži na mnoho let a odtud posílal své ženě básně. Jedno z vysvětlení, proč se svátek svatého Valentýna slaví právě v polovině února

/14./ pochází ze starého Říma. Kdysi se v tuto dobu konaly pohanské slavnosti, které oslavovaly přírodu, lásku a plodnost. Lidé hodovali, mohli si losovat partnery a oddávat se dvoření.

Mnohem cudnější jsou křesťanské tradice, které oslavují mučedníka Valentýna, který pomáhal zamilovaným. Podle legendy ve 2. století našeho letopočtu římský císař Claudius II. zakázal sňatky a zasnoubení, protože tak chtěl zvýšit počet vojáků v armádě. Křesťanský kněz výnos nerespektoval a tajně dále oddával. Byl uvězněn a 14. února 270 popraven. Dále legenda praví, že před popravou napsal milostný dopis jisté ženě, a tak prý vzniklo valentýnské přání.

Kde je pravda dnes těžko rozsoudíme, ale krásný svátek nám zůstal a těží z něho nejen zamilovaní, ale v současné době nabídkou lákadel hlavně obchodníci.

- První neděli v listopadu drží se u nás hody. Kostel byl zasvěcen svatému Leonardovi, což je vlastně francouzský svatý. V dřívějších letech se smýčilo, peklo, vařilo, smažilo, zvali se hosté. V současné době z velké hodové slávy zůstala jen dechovka pana Pavlíčka, která každoročně obchází obec. Před časem se Červený kříž snažil obnovit slávu hodových zábav, ale návštěva byla tak slabá a doplatek z vlastní pokladny velký, že se již o další hodovou zábavu nepokusili. Letos se o to pokusili hasiči a uspěli asi také proto, že jejich zábavy venku v létě byly loni i letos úspěšné. Hodová zábava nebyla propadem, ale o nějaké větší návštěvnosti se nedalo hovořit. Snad to bude příští rok lepší.
- Setkání důchodců bylo v pátek 28. listopadu opět v sále KD a jubilanti dostávali osobní pozvánky. /Jubilant – věk končí nulou nebo pětkou po 70desátce/. V loňském roce byla účast větší než letos, asi to bylo způsobeno tím, že pozvánky byly poslány všem nad 70 let. Letošní setkání bylo již po šesté, zavedla je bývalá starostka paní Mířková. Pan starosta letos vítal důchodce podruhé. S velkým zaujetím sledovali všichni vystoupení dětí.

Jejich čísla, která předváděli, byla stále náročnější a lepší. Obzvlášť se líbila čísla věnovaná hanáckým písním a zvykům. Dárečky jubilantům rozdávaly mažoretky, které pěkný program večera zakončily svým vystoupením. V bílých sukénkách a červených zdobených kabátcích /spencer/ s červenými čepičkami zaujaly svým vystoupením všechny přítomné. Poděkování za přípravu programu za důchodce vyslovila jedna jublantka.

- 1. listopadu přestaly platit haléře – deseti a dvaceti haléře. Zůstal jen padesáti haléř a ani ten nebude mít dlouhé trvání, jen než bude česká měna po vstupu do EU vyměněna za euro. První československá mince v hodnotě 20 a 50 haléřů z roku 1921 byly uvedeny do oběhu až 18. února 1922 a platily ještě za protektorátu a po osvobození až do konce roku 1947. Drobné peníze prošly dlouhou dobou vývoje, a protože se je nevyplatí vyrábět a jimi platit, ty nejmenší skončily.
- Pomalu se mění názor na úlohu mužů v rodině. Již delší dobu není výchova dětí jen na ženě, co umí uvařit se začínají chlubit i muži, s kočárkem na procházce se nestydí vyjet muž sám, a tak představa českého „taťky“ ležícího na kanapi a ženy s rukama ve škopku s nádobím je většinou již za námi. V mnoha domácnostech i naší obce se objevily myčky nádobí, nebylo vzácností, že otec byl přítomen porodu a ani současné moderní spolužití muže a ženy bez svatby se nám nevyhnulo.
- Diety, diety, diety a hubnutí se stalo již několik let součástí našeho života. Po sametové revoluci v roce 1989 jsme byli médií přesvědčováni, že Češi jsou nejtlustší lidé, co se nakonec ukázalo nepravdivým tvrzením. Mezi hubené rozhodně nepatříme, ale Američané nás daleko předčili. A začal boj o složení denní stravy, za soustavný pohyb. Před časem se v kronice objevil záznam o cvičení aerobiku, na které jezdily i ženy z okolí, ale akce nevydržela, už se necvičí, ale chuť hubnout hlavně u žen neustává, ovšem pokud se nezmění stravovací návyky, váha se jojo efektem bude stále vracet. Pokud nemáme vytrvalost a chuť něco pro své zdraví udělat, hubnutí

se zdaří jen na chvíli a znovu se vrátí váha, mnohdy větší. Mnohá z našich žen podlehla reklamám a vyhodila spoustu peněz za zázračné snadné hubnutí, ale skutečně jen vyhodila. A přitom by stačilo řídit se starou pravdou paní Rettigové, kuchařky z 19. století: „Jez do polosyta, pij do polopita a vyjdou ti naplno léta.“ I u nás na Hané kdysi platilo, že se dobře vdala nebo oženil ten, kdo po svatbě přibral. Pamatuji, že můj tatínek se chlubil /rok narození 1903/, že za rok po svatbě přibral 10 kg a to měla být pochvala pro moji maminku. Dnes by to bylo právě naopak. Je dobře, že mladí hodně sportují, u nás mají možnost hrát fotbal, tenis, volejbal nebo jen denně cvičit pro zdraví. U malých dívek se mnohdy snaha o štíhlost změnila v nemoc a léčení je zdlouhavé, a ne vždy s velkým úspěchem bez následků. Děvčatům se vlastně nemůžeme divit, jejich vzory v modelkách, které musí mít aspoň 180 cm a vážit do 60 kg je k hubenosti vlastně navádí.

- V loňském roce povodeň. Letos vedra a vedra, takový byl srpen nejen u nás, ale v celé Evropě. Ve Francii podle zpráv na vedra zemřelo 10 000 lidí, a i u nás byly nějaké oběti. Lékaři byli v této době plně vytíženi, ale přímo na vedra u nás nikdo neskončil.
- Houbařská sezona byla v letošním extrémně suchém létu podle mykologů nejhorší za posledních 60 let.
- Soustavný úbytek dětí nutí k uzavírání škol, v Olomouci to hrozí dvěma a ani my nemáme plný počet dětí. Pro její udržení obec rok od roku více doplácí.
- Rozvodovost se stále zvyšuje, celostátně se polovina manželství rozvádí, důvodem bývá nevěra, rozdílné povahy a zájmy a na neposledním místě alkoholismus, bohužel už nejen u manželů. V letošním roce jsme na tom byli v tomto ohledu velmi dobře, na 13 svateb jen 3 rozvody. O to více lze ocenit, pokud manželé spolu překonali dobré i zlé po celou dobu spolužití a po 50 letech mohli oslavit zlatou svatbu. Přehled zlatých svateb je v minulých kronikách. Letos 25. července oslavili na Obecním úřadě zlatou

svatbou těch svých 50 let manželé Karel a Jindřiška Flášarovi. Brali se v Lipníku nad Bečvou a překonali spolu dobré i zlé i to nejhorší a tím byla smrt jejich staršího syna. Do Hněvotína se přistěhovali v roce 1979, kdy dokončili stavbu domu na Malém Klupoři. V současné době je jejich největším zájmem páče o zahradu. Podle podpisu na závěr kroniky lze poznat, že kronikářka byla nevěstou na této svatbě. Oba manželé stále žijí aktivním životem,

- Vítání občánků se již stalo tradicí a většinou nahradilo křest v kostele. O program na letošní jarní a podzimní slavnost se již léta stará paní učitelka Nováková se svými žáky. Vítání do svazku obce prováděl pan starosta a podpisem rodičů do Pamětní knihy bylo přijetí nového hněvotínského občánka ukončeno. Úplný závěr byly fotografie dětí v kolébce. O pěkné fotografie se dlouhodobě staral pan Ponížil. Doba, kdy Vítání občánků bylo i čtyřikrát do roka je dávno pryč. I naší obce se týká velký úbytek nově narozených dětí.

ZÁVĚR

Když rok začíná, všude je plno předsevzetí, co se bude dělat lépe. A pak utíká den za dnem, ubíhají týdny, mění se v měsíce, najednou je konec roku a začíná se sčítat, co se zlepšilo, a co na vylepšení ještě čeká.

Vzhled obce se pomalu lepší, jen předzahrádky v centru obce stále nebyly naší chloubou a je dobře, že byl nově před několika lety /proti protestům některých občanů/ obnoven zastaralý park, který celé okolí vylepšuje. Ani zahájení splaškové kanalizace se letos nekonalo, ohleduplnost parkujících řidičů má možnost se v příštím roce zlepšit. Velká bolest není jen naše, ale celostátní, je to hrubost ve vyjadřování a místo zlepšování dochází k opaku. Každý z nás by dokázal pokračovat ve vyjmenovávání, raději s chutí do příštího roku s dalšími předsevzetími a jistě bude zase o trochu lépe.

OBSAH

Úvod	Strana 2
Počasí	7
Obecní úřad	15
Referendum	24
Příjmy a výdaje OÚ	25
Obyvatelstvo – sňatky, narození, úmrtí	27
Nejstarší občané	29
Školství	30
Zemědělství	34
Firmy	36
Obchod a služby	38
Organizace	39
Kaleidoskop	43
Závěr	49
Obsah	50

Zápis za rok 2003 má 50 listů.

Zápis byl schválen komisí pro školství a kulturu dne 7. září 2004.